

Skrivena povijest četrdesetoga retka - broja dvadeset i jedan

Drugo jao – osmi dio – Ezekiel broj dva

Jeff Pippenger

2026-08-05

Ezekiel predstavlja one nad kojima je Lav iz Judina plemena izvršio djelo pouke, a Njegova temeljna pouka jest „redak po redak“.

Kojima reče: Ovo je počinak kojim možete dati odmora umornome; i ovo je okrpja; ali oni nisu htjeli slušati. Zato im je riječ Gospodnja bila zapovijed na zapovijed, zapovijed na zapovijed; redak na redak, redak na redak; ovdje malo i ondje malo; da bi išli, i padali nauznak, i bili satrti, i uhvaćeni u zamku, i zarobljeni. Izaija 28:12, 13.

Trenutačno Lav iz plemena Judina otvara knjigu Ezekielovu. Obaviješteni smo da je Ezekiel svećenik u tridesetoj godini, bilo da „trideset“ predstavlja njegovu simboličnu dob kao svećenika, bilo tridesetu godinu u proročkoj liniji koja je započela na Jošijinoj Velikoj Pashi. Konačno svećenstvo posljednjih dana jest sto četrdeset i četiri tisuće, a drevne doslovne povijesti predodnačuju simboličnu povijest u posljednjim danima.

A vi ćete se zvati Svećenicima Gospodnjim; ljudi će vas nazivati Službenicima Boga našega; jest ćete bogatstvo poganâ i slavom njihovom dičit ćete se. Izaija 61:6.

Ezekiel je simbol Božjega naroda u posljednjim danima – svete povijesti koju svako proročko svjedočanstvo prepoznaje. Ta sveta povijest jest pokret trećega anđela, koji je bio osobito predodčen pokretom prvoga anđela 1840. godine. Pokret prvoga anđela bio je alfa-andeo triju anđela, a treći je omega-andeo. Ezekiel je stoga usklađen s Petrom u vremenu pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Simbolična povijest u kojoj se nalaze i Petar i Ezekiel predstavljena je kao povijest Panija.

Mala knjiga

Ezekiel uzima malu knjigu, kao što je učinio i Ivan u desetom poglavlju Otkrivenja.

Ali ti, sine čovječji, poslušaj što ti govorim; ne budi nepokoran poput doma toga nepokornoga: otvori usta svoja i pojedi što ti dajem. I kad pogledah, gle, ruka mi bijaše pružena; i evo, u njoj svitak knjige. I razvi ga preda mnom; i bijaše ispisan iznutra i izvana; i u njemu bijahu napisani naricaljke, tugovanje i jao. I još mi reče: Sine čovječji, pojedi što nalaziš; pojedi ovaj svitak i idi, govori domu Izraelovu. Tada otvorih usta svoja, i dade mi da pojedem taj svitak. I reče mi: Sine čovječji, nahrani trbuh svoj i napuni utrobu svoju ovim svitkom koji ti dajem. Tada ga pojedoh; i bijaše u ustima mojim sladak kao med. Ezekiel 2:8–10, 3:1–3.

U desetom poglavlju Otkrivenja Ivan jede knjižicu, a cijelo to poglavlje predstavlja očitovanje Božje sile od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844.

„Anđeo koji se pridružuje naviještanju poruke trećega anđela treba obasjati svu zemlju svojom slavom. Ovdje je prorečeno djelo svjetskih razmjera i neobične snage. Adventni pokret od 1840. do 1844. bio je slavno očitovanje Božje sile; poruka prvoga anđela bila je donesena do svake misijske postaje u svijetu, a u nekim je zemljama postojao najveći vjerski interes koji je zabilježen u ijednoj zemlji od reformacije šesnaestoga stoljeća; ali to će nadmašiti silni pokret pod posljednjim upozorenjem trećega anđela.” The Great Controversy, 611.

Ezekiel je usklađen s Ivanom u desetom poglavlju Otkrivenja, tako da Petar, Ivan i Ezekiel stoje zajedno na svojem određenom mjestu tijekom vremena pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće.

Razdoblje od 1840. do 1844. predstavlja četverogodišnje razdoblje koje je započelo kada je vremensko proročanstvo, koje je počelo razdobljem od sto pedeset godina 27. srpnja 1299., stupilo na snagu. Tih „pet mjeseci” završilo je i povezano se s vremenskim proročanstvom od tristo devedeset i jedne godine i petnaest dana, koje je završilo 11. kolovoza 1840., kada se slavno očitovanje Božje sile očitovalo sve do 22. listopada 1844. Tada je primjena proročkoga vremena prestala.

I zakle se Onim koji živi u vijeke vjekova, koji stvori nebo i što je na njemu, i zemlju i što je na njoj, i more i što je u njemu, da vremena više neće biti. Otkrivenje 10,6.

Proročko vrijeme prestalo je biti valjana primjena proročanstva 22. listopada 1844. Ezekiel, Petar i Ivan svaki pojedinačno predstavljaju Božje mudre djevice iz pokreta prvoga i drugoga anđela, a također i pokret trećega anđela.

Viđenja

Prvih „jedanaest” poglavlja Ezekiela iznosi niz „viđenja”, kako je izloženo u prvome retku prvoga poglavlja.

I dogodi se tridesete godine, četvrtoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok bijah među sušnjima kraj rijeke Kebara, da se otvoriše nebesa i vidjeh viđenja Božja. Ezekiel 1:1.

„Viđenje” prvih jedanaest poglavlja prvi je put dano u prvom poglavlju kraj rijeke Kebara, zatim je dalje razrađeno u viđenju iz trećega poglavlja na „poljani”, a potom ponovno u viđenju iz osmoga poglavlja u Jeruzalemu. Ta tri mjesta — rijeka Kebar, poljana i Jeruzalem — predstavljaju tri viđenja koja zajedno tvore jedno viđenje, a to su „viđenja” iz prvoga retka i iz prvih „jedanaest” poglavlja.

Jubilej

Smatrati tridesetu godinu kao tridesetu godinu jubilejskog ciklusa koji je započeo na Josijinoj znamenitoj Pashi, a potom završio 22. listopada, lako je obranjivo, jer je upravo ta osobita crta svete povijesti prikazana jasno, redak na redak, s više nego jednim svjedokom. Kao primjer: Pasha predstavlja proljetne blagdane, a Dan pomirenja predstavlja jesenske blagdane. Levitski zakonik dvadeset i tri stoga je usklađen s jubilejskim ciklusom koji je započeo s Josijom. Postoje i druge crte koje se podudaraju s poviješću prikazanom od kralja Josije do 22. listopada 573. pr. Kr. Povijesno ispunjenje jubilejske godine 22. listopada 573. pr. Kr. podupiru povjesničari.

Kronolozi su općenito skloni smjestiti Dan pomirenja na 22. listopada 573. pr. Kr., a Jošijina Velika Pasha 622. pr. Kr. također je datum koji prihvaćaju ti biblijski kronolozi. Pasha, simbol proljetnih blagdana, započela je četrdesetdevetogodišnji jubilejski ciklus, koji je završio simbolom jesenskih blagdana na Dan pomirenja. Sedam tjedana godina, koji su činili četrdeset i devet godina, bili su simboli počinka zemlje.

„Na svakoj stranici, bilo povijesti, bilo propisa, bilo proročanstva, starozavjetna su Pisma obasjana slavom Sina Božjega. Ukoliko je bio božanskoga ustanovljenja, cjelokupni sustav judaizma bio je zbijeno proročanstvo Evanđelja. Kristu „svjedoče svi proroci“. Djela 10,43. Od obećanja danoga Adamu, preko niza patrijarhā i pravnoga poretka, slavna svjetlost Neba jasno je pokazivala stope Otkupitelja. Vidjeoci su promatrali Betlehemsku Zvijezdu, Šilo koji ima doći, dok su budući događaji prolazili pred njima u tajanstvenoj povorci. U svakoj je žrtvi bila prikazana Kristova smrt. U svakom se oblaku kâda uzdizala Njegova pravednost. Uz svaki je jubilejski zvuk trube bilo razglašavano Njegovo ime. U strašnome otajstvu nad svetinjom nad svetinjama prebivala je Njegova slava.“ Čežnja vjekova, 211.

Sedamnaest

Sidkija je bio odveden u Babilon kada je Jeruzalem pao četrnaest godina prije 573. pr. Kr. Židovski povjesničari određuju jubilejski ciklus od Jošije 622. do 22. listopada 573. kao 17. jubilejski ciklus. Razdoblje od bitke kod Rafije do bitke kod Panija trajalo je sedamnaest godina. Ptolemej je bio pobjednik u bitki kod Rafije i vladao je kao kralj juga sedamnaest godina. Od Milanskog edikta do trenutka kada je Konstantin podijelio svoje carstvo 330. godine proteklo je sedamnaest godina. U sedamnaestom jubilejskom ciklusu Nabukodonozor je razorio Jeruzalem.

Jer će sinovi Izraelovi ostati mnogo dana bez kralja i bez kneza, i bez žrtve, i bez lika, i bez oplećka, i bez terafima; potom će se sinovi Izraelovi vratiti i tražit će Jahvu, Boga svojega, i Davida, kralja svojega; i sa strahopoštovanjem će pristupiti Jahvi i dobroti njegovoj u posljednje dane. Hošea 3,4.5.

Hošea se bavi temom koja je u izravnoj vezi sa sužanjstvom Zedekije, premda također predstavlja početak sužanjstva sjevernoga kraljevstva 723. pr. Kr. Razlog zbog kojega je Hošein odlomak povezan s Ezekielovim svjedočanstvom tiče se odbacivanja Boga onda kada je Izrael ustrajao na ljudskome kralju. Izraelova želja da njime vlada ljudski kralj, a ne Božanski Kralj, prikazana je kao „oholost vaše moći“ u sudu „sedam vremena“ u Levitskom zakoniku 26.

A ako me ni uz sve to ne budete htjeli poslušati, kaznit ću vas sedam puta više za vaše grijehе. I slomit ću oholost vaše moći; i učinit ću da vam nebo bude kao željezo, a zemlja kao mjed. Levitski zakonik 26:18, 19.

„Ponos vaše moći“ predstavlja želju Izraela da bude poput svijeta i da ima vlastitoga kralja. Uklanjanje kralja iz sjevernoga kraljevstva 723. pr. Kr., a zatim sužanjstvo kralja Zedekije iz južnoga kraljevstva 586. pr. Kr., predstavlja slamanje „ponosa“ drevnoga Izraela, a oholost prethodi padu. U biblijskom proroštvu „moć“ je kralj ili kraljevstvo, a ponos Izraela u osiguravanju ljudskoga kralja označava odbacivanje teokracije i božanskoga Kralja.

I dogodi se, kad Samuel ostari, da postavi svoje sinove za suce nad Izraelom. A ime njegova prvorodenca bijaše Joel, a ime drugoga Abija; oni bijahu suci u Beer-Šebi. Ali njegovi sinovi ne hodiše njegovim putovima, nego skrenuše za dobitkom, primaše mito i izvrtaše pravdu. Tada se sabraše sve starješine Izraelove i dođoše Samuelu u Ramu, pa mu rekoše: Evo, ti si ostario, a tvoji sinovi ne hode tvojim putovima; sada nam postavi kralja da nam sudi, kao i svim narodima. Ali Samuelu se ne svidje ta riječ kad rekoše: Daj nam kralja da nam sudi. I Samuel se pomoli Gospodinu. A Gospodin reče Samuelu: Poslušaj glas naroda u svemu što ti govore; jer nisu odbacili tebe, nego su odbacili mene, da ne kraljujem nad njima. Po svim djelima koja su činili od dana kad sam ih izveo iz Egipta pa do ovoga dana, kojima su me ostavili i služili drugim bogovima, tako čine i tebi. Zato sada poslušaj njihov glas; ali ih ipak svečano opomeni i pokaži im kakvo će biti pravo kralja koji će kraljevati nad njima. 1 Samuelova 8:1–9.

Valja zapaziti da je u tom trenutku Izrael odbacio ne samo Boga kao svojega kralja, nego i Duh proroštva, kako ga je predstavljao Samuel, jer stoji: „mene su ostavili i služili drugim bogovima, tako čine i tebi.”

„Sotona neprestano nameće krivotvorinu kako bi odveo od istine. Posljednja će Sotonina prijevara biti učiniti svjedočanstvo Božjega Duha bez učinka. ‘Gdje nema utvare, narod propada’ (Izreke 29,18). Sotona će djelovati domišljato, na različite načine i preko različitih sredstava, kako bi poljuljao pouzdanje Božjega ostatka u istinito svjedočanstvo.

„Rasplamsat će se mržnja protiv Svjedočanstava koja je sotonska. Sotonino će djelovanje biti da uzdrma vjeru crkava u njih, iz ovoga razloga: Sotona ne može imati tako jasan put da uvede svoje prijevare i sveže duše u svojim zabludama ako se posluša upozorenja, ukori i savjeti Duha Božjega.“ Selected Messages, knjiga 1, 48.

Posljednja prijevara za teokraciju drevnoga Izraela bila je odbacivanje ne samo Boga nego i Duha proroštva. To odbacivanje 1097. pr. Kr. predočuje posljednju prijevaru laodicejskog adventizma sedmoga dana 1863. godine. „Sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest jest Božja Riječ, a Duh proroštva o „sedam vremena” kaže da se to „ne bi smjelo mijenjati”.

„Vidjela sam da je karta iz 1843. bila vođena rukom Gospodnjom i da se ne smije mijenjati; da su brojke bile onakve kakvima ih je On želio; da je Njegova ruka bila nad njima i prikrila pogrešku u nekim brojkama, tako da je nitko nije mogao vidjeti dok Njegova ruka nije bila uklonjena.“ Early Writings, 74.

Duh Proroštva očito je potvrdio „sedam vremena“, a njezina je potvrda bila upozorenje da se ne mijenjaju brojke na karti, na kojoj su „sedam vremena“ središnji stupac i gornji desni kut. S Uriah Smithovom krivotvorenom kartom 1863. godine započelo je postupno odbacivanje temeljnih istina, predočeno drevnim Izraelom u njihovu odbacivanju Boga, a Duh Proroštva prepoznao je pobunu iz 1863. godine. Datum pobune iz 1863. usklađuje se s proročkom linijom iznesenom u knjizi Ezekijela. U toj povijesnoj liniji završetak je bilo razorenje Jeruzalema, koje je predočavalo nedjeljni zakon. Razdoblje od 1863. do uskoro nadolazećega nedjeljnog zakona bilo je predočeno poviješću kralja Šaula od 1097. pr. Kr. do Sidkije 586. pr. Kr.

Sidkija je bio odveden u sužanjstvo u Babilon četrnaest godina prije jubileja 573. pr. Kr. Sedamnaesti jubilejski ciklus započeo je 622. pr. Kr., a u tridesetoj godini Ezekiel je postavljen kao svećenik 591. pr. Kr., a zatim je pet godina poslije Jeruzalem bio razoren 586. pr. Kr. Bio je razoren istoga dana u godini kao i drugi put, godine 70. po Kr., od Tita. Prvi redak prve glave Ezekielja jest pet godina prije razorenja Jeruzalema i devetnaest godina prije viđenja Hrama u četrdesetoj glavi.

Dvadeset i pete godine našega sužanjstva, početkom godine, desetoga dana u mjesecu, četrnaeste godine nakon što je grad bio poražen, upravo toga dana ruka Gospodnja bijaše na meni i odvede me onamo. Ezekiel 40,1.

Zbog neposluha prema Savezu o suboti zemlje, Bog je odredio da će „sedam vremena” biti prokletstvo za neposluh prema sedmoj godini, koja je subota zemlje. „Vrijeme” je godina, a „godina” ima tristo šezdeset dana, i sedam puta tristo šezdeset iznosi dvije tisuće petsto dvadeset godina. Mileriti možda nisu rabili izraz „dvije tisuće petsto dvadeset”, ali obje njihove svete karte brojčano su označavale dvije tisuće petsto dvadeset godina.

Objava prokletstva od sedam vremena nad sjevernim kraljevstvom Izraela i južnim kraljevstvom Jude bila je prvo, ili možete reći „temeljno“, ili biste čak mogli reći „alfa“ razumijevanje Williama Millera. Godine 1863. laodicejska Crkva adventista sedmoga dana odbacila je temeljno razumijevanje Millerovih otkrića; „otkrića“ koja su predstavljala cjelokupni temelj mileritskog pokreta. Nadahnuće je izravno upozorilo da bi se to moglo dogoditi, i to se jest dogodilo, i dogodilo se davno.

Temelj hrama koji je bio ponovno sagrađen nakon sužanjstva u Babilonu bio je dovršen tijekom povijesti prvoga dekreta, i prije drugoga dekreta. Hram je bio potpuno sagrađen u povijesti drugoga dekreta. U trećem dekretu nacionalna je suverenost bila obnovljena doslovnom drevnom Izraelu. William Miller predstavljao je prvoga anđela koji je stigao 1798. i bio osnažen 11. kolovoza 1840. Drugi je anđeo stigao nakon što su temelji bili položeni, kako je prikazano kartom iz 1843., koja je bila objavljena u svibnju 1842. Pri prvom razočaranju 1844., alfa-ražočaranju 1844., stigli su drugi anđeo i također vrijeme zastoja u prisposobi o djevicama, a kada je poruka drugoga anđela bila osnažena na taborovanju u Exeteru, hram je bio dovršen. Zatim je pri velikom, ili omega-ražočaranju 1844., Glasnik Saveza iznenada došao u svoj hram, u ispunjenju dvije tisuće i tri stotine godina koje su započele trećim dekretom i završile dolaskom trećega anđela.

Jošija znači „temelj Božji“. Bilo da je riječ o kralju Jošiji ili o Josiahu Litchu; obojica su simboli temelja, kako je to prikazano u povijesti prvoga dekreta i kako je predstavljeno proljetnim blagdanima iznesenima u prva dvadeset i dva retka Levitskog zakonika dvadeset trećega poglavlja. Temelji, proljetni blagdani i prvi dekret svi su simboli 1840. godine i osnaženja prvoga anđela. Dvadeset i drugi listopada 573. pr. Kr., kako je izloženo u četrdesetom poglavlju i prvom retku Ezekielja, simbol je 22. listopada 1844. i otvaranja suda mrtvima, a također i simbol 11. rujna 2001. pri otvaranju suda živima. Svatko tko je pratio ove članke trebao bi poznavati primjene kojima se služim.

Ezekiel je simbol unutar proročke povijesti prikazane u njegovim spisima. Ezekiel je ondje kada se dvadeset i pet ljudi klanja suncu na kraju osmog poglavlja. On je također bio ondje u sljedećim poglavljima kada se nad Jeruzalem izvršava „zapečaćivanje nakon kojega slijedi pokolj”, što Ellen White poistovjećuje s Crkvom adventista sedmoga dana. U prvih jedanaest poglavlja Ezekiel biva doveden u nebesko Svetište da primi svoje upute, kao što su i mileriti bili pozvani učiniti 1844. godine, i kao što je i ovaj pokret sada pozvan učiniti.

Tako vam je Ezekiel znak: po svemu što je učinio i vi ćete činiti; i kada ovo dođe, znat ćete da sam ja Gospod Bog. Ezekiel 24,24.

Kad Ovo Dođe

Kad dođemo do točke u posljednjim danima da se ono što je Ezekiel predočio ponovno zbiva među Božjim narodom, tada smo dosegli znak Ezekielov. Kad znate da Ezekiel predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće, i znate to do takve razine vjere i razumijevanja da posjedujete posvećeno očekivanje kako sve što je Ezekiel predočio u svojim spisima predoznačuje sveti slijed događaja u posljednjim danima koji uključuje sto četrdeset i četiri tisuće — kad to znate, tada “ćete znati” da je “Gospodin” “Bog.”

Nastavit ćemo ove misli u sljedećem članku.